

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6418201338
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6418201338.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne Y. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX R. N., R. N. S.. XX, zastúpenej Y. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., J. Š. U. XXXX/X, proti žalovanému SMSCREDITS, s. r. o., so sídlom 010 09 Žilina, Dlhá 95C, IČO: 44 769 911, zastúpeného HRONČEK & PARTNERS, s. r. o., so sídlom 010 01 Žilina, Národná č. 10, IČO: 47 248 327, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti právneho úkonu, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7Csp/15/2018-108 zo dňa 25. júna 2018 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 7Csp/15/2018 zo dňa 23. apríla 2020, takto

rozhodol:

- I. Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 7Csp/15/2018-148 zo dňa 23. 04. 2020 **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni istinu vo výške 169,44 € titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. X., pod číslom registrácie XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 11. 02. 2015, istinu vo výške 169,44 € titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. X, pod číslom registrácie XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 16. 06. 2015 a istinu vo výške 56,48 € titulom bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. X, pod číslom registrácie XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 14. 09. 2015, všetko v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Zároveň súd určil, že zmluva o pôžičke č. X zo dňa 03. 04. 2016, pod číslom registrácie XXXXXX/XX.XX.XX je bezúročná a bez poplatkov. Dopĺňacím rozsudkom č. k. 7Csp/15/2018-148 zo dňa 23. apríla 2020 okresný súd doplnil piaty výrok vyššie uvedeného rozsudku tak, že tento výrok znie: „Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“ Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia a určenia bezúročnosti právneho úkonu uzatvoreného medzi stranami sporu, ktorý zdôvodnila skutočnosťou, že dňa 11. 02. 2015 bola medzi nimi uzavretá zmluva, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni pôžičku vo výške 350,- € dňa 16. 06. 2015 znova, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni taktiež pôžičku vo výške 350,- € dňa 14. 09. 2015, zmluva, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni pôžičku vo výške 350,- € a dňa 03. 04. 2016 znova o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobkyni pôžičku vo výške 350,- €. Všetky zmluvy boli evidované pod č. registrácie XXXXXX/XX.XX.XX. Žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z prvých troch právnych úkonov vo výške žalovanej istiny po uhradení všetkých nárokov vyplývajúcich zo zmlúv pod č. X. až X. a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o pôžičke zo dňa 03. 04. 2016 (zmluva č. X), nakoľko plnenie z tohto právneho úkonu nebolo do rozhodnutia okresného súdu podľa zmluvných dojednaní plne uhradené. Žalobkyňa tvrdila, že všetky uvedené zmluvy sú spotrebiteľské zmluvy, ktoré neobsahujú kogentne stanovené náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č.

129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluvy neobsahujú údaj o ročnej úrokovej sadzbe, termíne konečnej splatnosti zapožičaných finančných prostriedkov s uvedením dňa, mesiaca a roku, údaj o ročnej priemernej miere nákladov na poskytnuté finančné prostriedky formou pôžičky, resp. vyčíslenú priemernú hodnotu ročnej priemernej miery nákladov. Vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa špecifikovala ako rozdiel medzi skutočne uhradenými finančnými prostriedkami na základe jednotlivých zmlúv vrátane plnenia, úročenia a ďalších poplatkov a medzi skutočne poskytnutým úverom v tej-ktorej výške podľa jednotlivých zmlúv.

2. Okresný súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že strany sporu uzavreli vo všetkých štyroch prípadoch zmluvy v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, na základe ktorej žalovaný v pozícii iného veriteľa v zmysle § 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytol žalobkyni úver identický vo všetkých štyroch prípadoch v sume po 350,- € a žalobkyňa sa ho zaviazala vrátiť do 15 dní od poskytnutia úveru, pričom zmluva presný dátum splatnosti neuvádzala. Žalobkyňa sa zaviazala uhradiť poskytnuté finančné prostriedky dojednané individuálne podľa zmluvných podmienok, v ktorých je uvedené, že táto odplata zahŕňa náklady veriteľa vynaložené na spracovanie žiadosti o pôžičku a primeranú odmenu veriteľa za prenechanie peňažných prostriedkov dlžníkovi. Keďže vo všetkých prípadoch išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktoré právne úkony cez ust. § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. dopadá i ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 citovaného zákona. V jednotlivých zmluvách mali účastníci týchto právnych úkonov dojednanú odplatu, ktorá v zmysle bodu 4 zmluvných podmienok zahŕňala náklady veriteľa vynaložené na spracovanie žiadosti o pôžičku a primeranú odmenu veriteľa za prenechanie peňažných prostriedkov pôžičky. Svojou povahou teda odplata predstavuje sčasti krytie nákladov a sčasti úrok, ktorý je v zmysle § 658 ods. 1 OZ možné dohodnúť. Zákonnou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a i) aj uvedenie úrokovej sadzby úveru a termínu konečnej splatnosti úveru. Predmetné zmluvy o pôžičke č. X až X však tieto náležitosti neobsahujú. Uvedené zmluvy neobsahujú ani údaj o výške úrokovej sadzby. Žalovanému v prípade uzatvárania dvojstranných právnych úkonov nemôže nič brániť ani pri krátkodobej pôžičke vo vyjadrení úrokovej sadzby za poskytnutie finančných prostriedkov. Okrem toho dojednanie o tom, že odplata v sebe zahŕňa dve položky, a to jednak náklady vynaložené na spracovanie žiadosti a primeranú odmenu veriteľa je neurčitým dojednaním v zmysle § 37 OZ a tým i neplatným, pretože nie je s presnosťou vyjadrená, aká časť odplaty je tvorená nákladmi na spracovanie žiadosti a aká časť pripadá na úročenie. Súd tiež konštatoval, že zmluvy neobsahujú presný časový údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Zo zmlúv č. X až X žalobkyňa plnila v prospech žalovaného z neplatného právneho úkonu, resp. z právneho úkonu, ktorý odpadol, čo je nutné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Zo zmluvy o pôžičke č. X uhradila žalobkyňa v prospech žalobcu celkom istinu 519,44 € oproti zapožičanému finančnému obnosu 350,- € a výška bezdôvodného obohatenia takto predstavuje sumu 169,44 € a rovnako je tomu tak aj u zmluvy č. X. Zo zmluvy č. X uhradila žalobkyňa v prospech žalovaného istinu 406,48 € oproti poskytnutej sume 350 € a výška bezdôvodného obohatenia takto predstavuje 56,48 €. Zo zmluvy o pôžičke č. X. uhradila žalobkyňa v prospech žalovaného istinu vo výške 66,- € oproti zapožičanej sume 350,- € a nakoľko i táto zmluva trpela vadami zhora, súd túto určil za spotrebiteľský úver bez poplatkov a úrokov. Súd poukázal aj na to, že čo sa týka zmlúv X. až X., kogentná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch bola dojednaná s najväčšou pravdepodobnosťou ex tunc po uzatvorení zmluvy, nakoľko netvorí neoddeliteľnú súčasť jednotlivých zmlúv.

3. Dopĺňacím rozsudkom okresný súd doplnil vyššie uvedený rozsudok o výrok, ktorým žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 2, ods. 3 písm. l), § 2 písm. a), c), § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f), i), § 11 ods. 1, § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv medzi stranami sporu, podľa § 2 písm. a), c) a d) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov na účely tohto zákona, podľa § 39, § 3 ods. 1, § 41, § 451 ods. 1, 2 OZ. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, o dopĺňacom rozsudku rozhodol podľa § 225 ods. 2 CSP.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) žalovaný. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal

na to, že vo svojom vyjadrení uviedol, že od svojich klientov nepožaduje platenie žiadnych úrokov, teda možno povedať, že všetky pôžičky, ktoré boli poskytnuté žalobkyni, boli poskytnuté bezúročne. Neznamená to, že by pôžičky poskytoval žalovaný bezodplatne, nakoľko žalovaný za poskytnutie pôžičky požaduje zaplatenie odplaty vo forme poplatkov, ktoré sú presne definované čo do výšky, druhu a vzniku nároku v zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou každej jednej zmluvy o pôžičke. S výškou odplaty bol žalobca oboznámený pri uzatváraní jednotlivých zmlúv o pôžičkách, rovnako boli presne vypočítané v zmluvných podmienkach a žalobkyňa dopredu presne vedela, akú sumu je povinná žalovanému vrátiť. Žalobkyňa opakovane využívala možnosť predĺženia lehoty splatnosti pôžičky za úhradu zmluvne dojednaného poplatku a na základe týchto skutočností nemohlo dôjsť k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu. Poplatok za predĺženie lehoty splatnosti nepredstavuje bezdôvodné obohatenie. Navyše výška poplatku je presne stanovená v zmluvných podmienkach žalovaného podľa sumy istiny, na ktorú žalobkyňa so žalovaným uzatvorili Zmluvy o pôžičke. Odplata, ktorú požaduje žalovaný za poskytnutie pôžičky v sebe zahŕňa náklady veriteľa na spracovanie žiadosti o poskytnutie pôžičky a primeranú odmenu za poskytnutie peňažných prostriedkov dlžníkovi. Taktiež termín splatnosti pôžičky určený ako 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky žalovaný považuje za dostatočne určitý. Dlžník má vedomosť, kedy mu boli finančné prostriedky pripísané na účet a od ktorého momentu sa mu ráta 15 dní na splatenie. Zmluvné podmienky žalovaného umožňujú predlžovanie lehoty splatnosti, a to vždy o ďalších 15 dní, počas ktorých má možnosť dlžník uhradiť svoj dlh. Odplata a poplatky za predĺženie lehoty splatnosti boli plne primerané s ohľadom na všetky okolnosti ich poskytnutia a mieru rizika s tým spojenú. Práve poskytovanie krátkodobých pôžičiek sa vyznačuje vyššou mierou rizikovosti na strane veriteľa. Podľa jeho názoru všetky zmluvy uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným obsahujú všetky zákonom o spotrebiteľských úveroch požadované náležitosti. Poukázal aj na Prílohu Zmluvných podmienok - informácie pre spotrebiteľa v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 266/2005 Z. z. Táto je neoddeliteľnou súčasťou zmluvných podmienok, ktoré spotrebiteľ dostal do vlastných rúk a s ktorými vyjadril svoj súhlas, resp. potvrdil, že sa s nimi oboznámil pred tým, ako uzatváral so žalovaným zmluvu o pôžičke. V článku 2 písm. b) tejto Prílohy sa nachádzajú dve tabuľky, pričom jedna uvádza presné informácie o celkových sumách na vrátenie v závislosti od výšky a lehoty splatnosti pôžičky. Zmluvy o pôžičkách uzatvorené so žalobkyňou a žalovaným, ktoré sú predmetom tohto súdneho konania, boli uzatvorené platne v zákonom predpísanej forme a obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, nie je tak daný žiadny dôvod, pre ktorý by mali byť považované za neplatné alebo v celok alebo v časti alebo za bezúročné alebo bez poplatkov, a teda nemohlo na strane žalovaného dôjsť ku vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobkyne. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

6. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že popiera vyjadrenie žalovaného v odvolaní v celom rozsahu a žiada rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Predmetné zmluvy neobsahujú zákonom vyžadované obligatórne, esenciálne náležitosti, a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov, ročnú úrokovú sadzbu, RPMN (RPMN nesmie byť uvedená vo všeobecných obchodných/zmluvných podmienkach ale priamo v zmluve) a termín konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok).

7. Žalovaný v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že zákonné ustanovenia o uvedení RPMN dodržal a poukázal v tomto smere na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-42/15 zo dňa 09. 11. 2016, ktorý vyslovil, že RPMN môže byť uvedená aj v zmluvných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy. Nestotožňuje sa teda s tvrdením žalobkyne, že RPMN v zmluvách ako náležitosť absentuje. Pokiaľ ide o termín splatnosti a výšku úrokovej sadzby, opätovne uviedol, že v každej jednej zmluve o pôžičke je presne uvedená lehota splatnosti 15 dní a plynie odo dňa poskytnutia pôžičky a taktiež je presne určený dátum, od ktorého plynie. Znovu poukázal na to, že žalovaný poskytol žalobkyni všetky predmetné pôžičky bezúročne, čo je v každej jednej zmluve o poskytnutí finančných prostriedkov exaktne uvedené. V ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. je uvedené: „Odplatu pri poskytovaní peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“ Na základe uvedeného má žalovaný za to, že odplata ako právny úkon bola jasne dohodnutá v zmysle platných právnych predpisov. Nemožno ju považovať za úrok, ale za zákonom dovolené odplatné plnenie

alebo náklady za poskytnutie pôžičky. Znovu žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

8. Žalobkyňa v ďalšom svojom vyjadrení žiadal opätovne rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny, jej vyjadrenie je obsahovo zhodné s jej predošlým vyjadrením.

9. Ako bolo uvedené vyššie, okresný súd doplniacím rozsudkom č. k. 7Csp/15/2018-148 zo dňa 23. apríla 2020 doplnil rozsudok okresného súdu sp. zn. 7Csp/15/2018 zo dňa 25. 06. 2018 tak, že žalobkyni voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Proti doplniaciemu rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalovaný, ktorý ho žiadal zrušiť z dôvodov, že v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a pretože v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) CSP neboli splnené procesné podmienky. Poukázal na to, že proti rozsudku okresného súdu č. k. 7Csp/15/2018-108 bolo dňa 25. 06. 2018 už podané riadne a včas odvolanie, nakoľko považuje rozhodnutie vo veci samej za nesprávne, tak ako výrok napadnutého dopĺňujúceho rozsudku je nesprávny a je potrebné ho zrušiť.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného proti dopĺňujúcemu rozsudku žiadala opätovne rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie proti rozsudku i proti dopĺňujúcemu rozsudku prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v spojení s doplniacím rozsudkom ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13. Odvolací súd poukazuje na to, že pre správnosť rozhodnutia a správny záver súdu o tom, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, stačí, ak súd zistí, že v zmluvách o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 129/2010 Z. z.), pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZSÚ“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Dojednania o tom, že lehota splatnosti istiny pôžičky a Odplaty je 15 dní a začína plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky (bod 1 zmlúv X. až X), je nejasným dojednaním, nakoľko nevyplýva z neho, či lehota splatnosti začína plynúť odpísaním prostriedkov z účtu veriteľa, alebo ich pripísaním na účet spotrebiteľa. K odvolacej námietke žalovaného, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti sú obsiahnuté v zmluvných podmienkach, odvolací súd uvádza, že v spotrebiteľských zmluvách podstatné náležitosti tak, ako sú vymedzené v ust. § 9 ZSÚ, musia byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Nestačí preto informácia o tom, že dlžník môže získať informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov v Zmluvných podmienkach, ktoré boli dlžníkovi zaslané poštou spolu s návrhom zmluvy o pôžičke a Kartou klienta, alebo informácia o tom, že tieto údaje si môže dlžník získať aj na internetovej stránke veriteľa, alebo si ich vypočítať podľa vzorca uvedeného v § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Odvolací súd k tvrdeniu žalovaného, že pokiaľ ide o predmetné zmluvy o spotrebiteľských úveroch, nežiadal od dlžníka zaplatenie úrokov, ale len Odplatu podľa bodu 4 Zmluvných podmienok, uvádza, že v zmluvných podmienkach je uvedené, že táto odplata zahŕňa náklady veriteľa vynaložené na spracovanie žiadosti o pôžičku a primeranú odmenu veriteľa za prenechanie peňažných prostriedkov dlžníkovi. Primeranou odmenou veriteľa za prenechanie peňažných prostriedkov dlžníkovi sú práve úroky a nie je možné úroky stotožňovať s akýmikoľvek inými odplateľnými plneniami alebo inými nákladmi, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pokiaľ žalovaný žiadal od žalobkyne „akékoľvek iné odplateľné plnenia“ okrem úrokov, zo zmluvy musí byť zrejmé, o aké iné odplateľné plnenia ide, teda aké iné odplateľné plnenia než úroky a poplatky. Dojednanie o tom, že odplata v sebe zahŕňa dve položky, a to jednak náklady vynaložené na spracovanie žiadosti a primeranú odmenu

veriteľa, je tak neurčitým dojednaním v zmysle § 37 OZ a tým i neplatným tak, ako to skonštatoval okresný súd v napadnutom rozsudku.

16. V ďalšom odvolací súd len poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje, a to aj pokiaľ ide o dôvody uvedené v dopĺňacom rozsudku týkajúce sa výroku o náhrade trov konania. Žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, a preto v zmysle § 255 ods. 1 CSP má nárok na náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, a preto okresný súd správne žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

17. Žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná aj v odvolacom konaní, a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania taktiež podľa ust. § 255 ods. 1 CSP s tým, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).